

SLOVENSKI GOSPODAR.

— List ljudstvu v pouk in zabavo. —

Izhaja vsak četrtak in velja s poštnino vred in v Mariboru s poštnanjem na dom za celo leto 4 K., za pol leta 2 K. in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K., za druge tujerazposilne dežele 6 K. Kdor hoče, mora poslati plačo na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravišтво „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deležniki „Kotoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v.

UREDNIŠTVO: Koroška cesta šte. 5.

Recepti se ne vračajo. Razmnoževanje plača se ne sprejemajo.

UPRAVNIŠTVO: Koroška cesta šte. 5.

Vsprejema naročnine, laserate in reklamacije.

Za inzerate se plačuje od enoslovnega poštovanja za enkrat 15 v., za dvakrat 25 v., za trikrat 35 v. Za večkratne oglaševanje primeren popust. Inzerati se sprejemajo do srede opoldne. — Neuprte reklamacije so poštnino proste.

Štev. 14.

V Mariboru, dne 6. aprila 1905.

Tečaj XXXIX.

Nova vinska postava.

V avstrijskem državnem zboru se je končal zadnji terek velik boj med kmetскими poslanci in njih prijatelji ter med zastopniki veleobrtni. Že zadnjič smo omenili, da so si češko-moravski sladkorni tovarnarji odkazali na Češkem in Moravskem okraje, kjer sme le za ta okraj določeni tovarnar nakupovati peso, ter so po medsebojnem dogovoru pritiskali na cene. Vsled tega so predlagali češko-moravski kmetски poslanci, naj se s posebno postavo prepove tovarnarjem vsak dogovor glede razdeljevanja okrajev in določevanja cen. Zadnji terek je državna zbornica sprejela postavo, kmetске težnje so zmagale. Seveda še vedno ni gotovo, da bo postava dobila kedaj veljavo, kajti sprejeti se mora tudi v gospodski zbornici, kjer pa so nižjim stanovom samo v besedah naklonjeni.

Še večji boj pa bode bržkone v zbornici zaradi nove vinske postave. Zastopniki veleobrtni se ji bodo z vso močjo opirali. To je pokazalo posvetovanje vinskih trgovcev, ki se je zadnji teden vršilo na Dunaju pod predsedstvom slovenskega poslanca Robiča. Ta poslanec zastopa seveda kmetске želje, a je vodil posvetovanje vinskih trgovcev kot odposlanec vinarskega odseka v državnem zboru.

Spodnji Štajer proizvaja veliko vina. Vsi kraji na vzhodni strani južne železnice se pečajo z vinarstvom, a tudi na zahodni strani

se nahaja mnogoštevilnih in slovitih vinogradov. Če se torej pripravlja nova postava v državnem zboru, kot Spodnje Štajerci ne smemo tega prezreti.

Postava namerava ščititi pristna vina proti pančarijam vinskih trgovcev. Kmetje vinogradniki tako nakano seveda z veseljem pozdravljajo. Kakor kaže osnutek postave, bodo kmetски poslanci zahtevali, da se naj postavno prepove narejanje umetnih in pol-vin. Vse primesi, ki nimajo namena, da izčistijo vino ali je naredijo trpežnejše, naj bodo strogo in pod kaznijo prepovedani. Prepovedano naj bo, dati vinu pri prodaji na drobno ime kraja, kjer ni zrastle. Pristna, a mešana vina naj bodo kot taka označena. Kleti, posebno vinskih trgovcev, se naj postavijo pod javno nadzorstvo. Vino iz tropin se bo smelo uporabljati samo doma. To so glavne določbe postave, kakor jo hočejo imeti kmetски poslanci.

Sedaj še postava ni prišla v pretres v državni zbornici sami in zato je čas, da slovenski vinogradniki še izrazijo svoje želje, ki jih imajo. Vinski trgovci in njih pristaši seveda delajo že močno in silno na to, da bi se postava sprejela v besedilu, kakor bi njihovim težnjam bolj hasnilo. Toda upamo, da bodo kmetски poslanci v državni zbornici tudi v tej reči zmagali, kakor so sedaj v zadevi češko-moravskih kmetov!

Rusko-japonska vojska.

Sedaj je vse tiho na bojišču. Nikakih poročil ni o kolikor večjih vojni operacijah. Japonci pač premišlujejo, kaj bi storili. Storili pa bi radi troje. Uničili bi radi armado Lineviča, vzeli bi radi Vladivostok in Roždestvenskega bi radi potopili. Če se lotijo obleganja Vladivostoka, bodo potrebovali nad 100.000 mož; vsled tega oslabi armada Ojame ter se tako poveča moč Rusov. — Rusi polagajo veliko važnost sedaj na morje; zato pa čaka Roždestvenski, da bo mogel stopiti pred Japonce z mogočno eskadro. Istotako pa se tudi Japonci pripravljajo na morju na skrajni odpor. Utegne priti do pomorske bitke, kakoršne še ni videl svet. Četrto rusko brodovje odpluje, kakor poročajo ruski listi, meseca aprila na Daljni Vzhod. Brodovje bo mnogo močnejše nego se je nameravalo ter bo sestajalo iz novih ladij. Najbrže počaka Roždestvenski tudi na te, da močan pripluje Japoncem nasproti.

Govori se tudi, da prodirajo močne japonske čete čez mednarodno, kitajsko Mongolijo, da pridejo Rusom za hrbet in jim pristržejo železnico. Kitajska je tudi baje obljubila Japonski 500.000 mož, kakor hitro je Harbin v japonski oblasti. Če so te vesti resnične, ne preostaja Rusom drugega, kakor močno utrditi Vladivostok in ga pustiti svoji usodi, naj se brani proti Japoncem. Armada pa se naj umakne nazaj do Bajkalskega jezera, kjer se

LISTEK.

Na lovu.

P. D.

(Dalje.)

Ti besedi je Janez zamrmral z največjo zadovoljnostjo in si vtaknil svoj plen za pas. Na to pa je vprašal in se silil narediti kolikor moči malomaren obraz:

„In zdaj?“

„Ta gozdiček moramo pač preiskati!“ meni Šmitek.

„Jaz grem zopet proti vrhu. Vi pa se tu razdelite. Vi, gospod Grčar, pojdete spodaj, vidva pa v sredi, če vam je prav.“

„Meni že!“

„Pa pojdimo!“

Vrgli so si puške čez ramo in se razšli. Poštar je počakal, da so vsi odišli. Potem pa si je poiskal lep, mahovit prostorček pod visokim hrastom in začel zgodovinsko važen samogovor:

„Pojdite zaradi mene zgoraj ali spodaj, jaz vam ne branim. Prestar sem za take šale in prepameten, hvala Bogu! Dovolj je, da sem se dal tako daleč zapeljati. Prvič sem šel danes na lov, a tudi zadnjič! Rad bi ga videl, ki bi imel kaj proti temu!“

Ker ni nikogar bilo, ki bi ugovarjal, nadaljeval je poštar:

„Bog ve, kaj me je neslo v te hribe! Drugega tako ni, kakor nekaj jarkov in goščave! To pa imam doma tudi, in ni treba plezati kvišku!“

Poštar si je izvlekel steklenico iz žepa in jo odmašil.

„Plemeniti konjak to! Dobro, da še imam nekaj te stvari doma! Včasih pride strašno prav! Kaj bi počel sedaj brez tega? Utrujen sem, da je grdo. Puška me je bila ves čas ob noge, kakor bi bila najeta, in pot je imela lukenj in jarkov, kakor se ne spodobi. Zadnjikrat danes, zadnjikrat! Sedaj pa si privoščimo požirek!“

In gospod Grčar si ga je privoščil.

„Tako, to človeka vsaj pogreje! Jaz bedak, da tekam na vse zgodaj v rosi za živalimi! Ali so nam kaj storile? Nič, prav nič!“

„Vrh tega pa, če pomislim, da naj bi trpela ta stvar do poldneva, ali pa še nekoliko dalje, tedaj me začne grizti po trebuhu! — Vi pa, gospod hrošč, odrinite raz mojih nog!“

Pri teh besedah je na lahko prijel svetlega lepenca in ga vrgel v travo, ki je pčelo poganjala v senci starih dreves!

„Nekoliko se posedim tukaj, da se mi odpočijejo noge. Bogme, da me žuli palec! A, gospod Čuš, tega ne dočakate, da bi si jaz zlomil svoj vrat, ali pa si prestrelil čepinjo. Rajše napravim še en požirek.“

Gospod Grčar je pil imeniten konjak.

„Tako, in naj poreče kedo, kar hoče, puška je in ostane nevarna stvar. Naj človek pade, naj se izpodtakne, naj zadene veja ob petelina — in ne boš več pokušal konjaka, vina in drugih imenitnih in neimenitnih tekočin.“

Pri teh besedah je vzel Grčar puško v roko in napel petelina. Ta pa je imel svoje muhe in kar nenadoma je udaril na jekleno iglico, strel pa je zagrmel poštarju mimo glave v vejevje.

Grčar je prebledel za hip, in beseda mu je zastala v grlu. Potem pa se je prijel z jedno roko za glavo, z drugo pa je odložil puško kolikor mogoče daleč od sebe v mah.

„Ha! — Vidiš! — Komaj neham govoriti, pa bi se že bil skoro ubil! — Na, zdaj pa grem naravnost domov! Le čakaj! In kapljice nimam več, da bi si pregnal strah iz udov!“

In vstal je tisto minuto ter se napolnil tja, od koder je prišel.

Župan ga je zapazil že od daleč, ker je imel baš opravek pred hišo.